

ven blev vedtaget, men endnu er det umuligt at give Befolkningen de Rationer, som man har anset for de mindste, man kunde byde den, og det er ogsaa af den Grund, at der her foreligger Forslag om foreløbig at forny Loven om Befolkningens Forsyning med Oksekød for Tiden fra den 15. Februar til den 1. April. Men selv om man nu kunde give Befolkningen de 280 g Flæsk pr. Individ, maa det dog vistnok erkendes, at der alligevel vil være god Grund til at beskæftige sig med Kødspørgsmaalet. Thi de 280 g er ingenlunde tilstrækkeligt, og Kødpriserne vil uden nogen som helst Bestemmelse fra Lovgivningsmagts Side være uoverkommelige for den aller største Del af Befolkningen. Kunde vi faa Flæsk nok, var Sagen en anden, men det kan vi ikke, det er der aldeles ikke Tale om i Øjeblikket, og der er ganske sikkert heller ikke Tale om, at vi i de nærmeste Maaneder kan vente at faa tilstrækkeligt Flæsk, selv om der i Øjeblikket er en forøget Produktion af Svin, og selv om det kan ventes, at Produktionen vil tiltage i de nærmeste Maaneder. Den vil sikkert ikke tiltage saa stærkt, at der i Løbet af ganske kort Tid vil være Flæsk nok her i Landet til Befolkningen — Flæsk af den Produktion, vi selv er i Stand til at iværksætte. Det er altsaa nødvendigt at beskæftige sig med Spørgsmaalet om at skaffe Befolkningen Oksekød, selv om det er nok saa vanskeligt at faa vedtaget Bestemmelser, der er tilfredsstillende for alle Parter.

Af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, ses det, at der i det administrerende Kødudvalg har været Uenighed om Fornyelsen af Loven og om, paa hvilken Maade man i det hele taget skulde gaa frem. Derimod har der i det administrerende Kødudvalg været Enighed om, at Sagen var vanskelig, og at den hidtil gældende Ordning ogsaa paa forskellig Vis har været mindre tilfredsstillende. Dette kan ikke virke overraskende, thi vi vidste alle, før vi vedtog Loven, at det vilde være overordentlig vanskeligt at træffe Bestemmelser, der fuldt ud kunde tilfredsstille alle, ikke mindst af den Grund, at man veg tilbage for at gøre det virkelig radikale Skridt at indordne hele Kreaturhandelen under Staten paa en saadan Maade, at der ikke kunde blive Tale om Misbrug fra nogen Side, og at der ikke kunde blive Tale om stadig at drive Kreaturpriserne i Vejret. Jeg tror, at Forbrugerne i Øjeblikket er ret tilfredse med den bestaaende Ordning, efter at

der er fastsat Maksimalpriser paa Oksekød, og i den sidste Tid har der heller ikke været Klager af særlig Betydning; det har været muligt i Butikkerne at faa Oksekød og i det hele og store at faa det til de fastsatte Priser. Jeg kan heller ikke tro, at Producenterne har noget at beklage sig over, thi Kreaturpriserne er højere nu end tidligere, det er ikke vanskeligt for Producenterne at komme af med deres Kreaturer. Slagterne er derimod noget utilfredse. Hvorvidt der er særlig Grund til denne Utilfredshed, skal jeg ikke kunne udtale mig bestemt om, jeg er tilbøjelig til at tro, at Slagterne i visse Henseender har Ret i deres Anker, medens de paa andre Omraader selv bærer en Del af Skylden for, at Ordningen ikke er tilfredsstillende, thi det er til syvende og sidst i alt Fald til en vis Grad Slagterne selv, som bestemmer de Priser, de betaler for Kreaturerne. Da vi sidste Sommer behandlede Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med Oksekød, var vi fra alle Sider enige om, at en væsentlig Hindring for at faa en tilfredsstillende Ordning var Pølsefabrikkerne, der konkurrerede med Slagterne uden at være underkastede prisregulerende Bestemmelser, idet de kunde afhænde Kødet i Form af Pølser og Paalæg til Priser, de selv bestemte, og som de kunde indrette efter de Priser, de havde givet for de levende Kreaturer. Der var derfor hos et Flertal af Udvalget Enighed om, at der burde træffes Foranstaltninger til at regulere Pølsefabrikernes Adgang til at købe Kreaturer og sælge Produkterne af disse Kreaturer. Jeg vil spørge, om et saadant Indseende med Pølsefabrikkerne, som egentlig var Forudsætningen, hvilket ogsaa fandt Udtryk i den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning, har fundet Sted. Af de Bilag, som ledsager det foreliggende Lovforslag, ses det ogsaa, at man i det administrerende Kødudvalg har erkendt, at Pølsefabrikkerne fremdeles virker irregulerende, at de i nogen Maade er en Hindring for, at det hele Forhold kan komme i Lavepaa en for alle Parter tilfredsstillende Maade.

Der har været fremsat forskellige Forslag til en Forbedring af den gældende Ordning, og der foreligger ogsaa for Folketinget et Lovforslag, som gaar ud paa at fastsætte Maksimalpriser paa levende Kreaturer; Lovforslaget er henvist til et Udvalg, som imidlertid ikke har tilendebragt Behandlingen. Der har endvidere i det administrerende Kødudvalg været Forslag fremme om, at Pølse-